

Интернационална школа на Златния Розенкройц
Запознаване с Учението и Пътя на Златния Розенкройц
Тема № 2 „Моето царство не е от този свят“.

При разглеждането на първата ни тема насочихме вниманието ви към истинския смисъл на живота и в тази връзка разгледахме ролята на Духовната школа на Розата и Кръста в живота на човечеството.

Такава намеса в живота на човечеството определено не се случва за първи път и Духовната школа по никакъв начин не претендира че носи нещо „ново“.

Напротив, същността на тази намеса е толкова стара, колкото и самото човечество. Тя намира израз в света като звена на верига, която се простира без прекъсване чак до люлката на човечеството. Тези звена или брънки на Универсалната братска верига са били изковавани всеки път, когато една Духовна школа се е изявявала в материалния свят.

Светлината непрестанно призовава човека, а целта на нейния призив е да му помогне да осъзнае истинската цел на живота си. Истинският смисъл на нашето земно съществуване е завръщането към първоначалната сфера на човешкия живот – Царството на Светлината, Божието Царство. За това живеем!

Когато човек осъзнае своята индивидуалност, своята отделеност, той открива своята **самота** и започва да търси приобщаване към някаква **общност**. Всички тези общности обаче действат в рамките на тази природа – на земната, хоризонталната плоскост.

В тази светлина трябва да разглеждаме и миграциите на народите в древността, както и огромните преселения, предизвикани от последната война. Винаги е рисковано решение да се изостави установеното място на пребиваване и да се тръгне към все още непознат свят. Мнозина знаят това от собствен опит.

Освен това знаем, че от време на време някъде някой народ претендира, че е избран да поведе останалите народи към по-добър живот. Но такова арогантно схващане винаги е стремеж да се служи на този свят и на неговия инстинкт за оцеляване.

В Духовната школа на Розата и Кръста говорим за влизането в едно напълно различно царство, „царство, което не е от този свят“. Мнозина познават този израз.

Представата, която отделният човек има за този „друг свят“, обаче обикновено не отговаря на действителността.

Преди човек да може да започне да търси този друг свят, той трябва първо да е опознал света, в който съществува в момента.

Ние смятаме, че имаме представа за този свят и че познаваме този живот, но постоянно сме принудени да коригираме тази представа и да я приспособяваме към все нови и нови научни открития.

Следователно нашата представа за света се **променя** непрекъснато и освен това зависи от възрастта ни, характера ни и дори от настроенията ни. Днес е така, а утре често е съвсем различно!

Именно това е причината да има толкова много идеологии по света. Просто си спомнете множеството религиозни, философски и политически течения.

И всеки е убеден, че избраното от него течение е единствено правилното.

Тези противоречиви възгледи вече ясно показват, че тук не става дума за нещо вечно, за нещо неизменно. Абсолютни и неизменни са само онези неща, които стоят над света и неговия ред. Тоест това са нещата, в които противоположностите са в хармония, които изключват всяко противоречие, стоят над всяка дискусия и правят всяко различие в мненията невъзможно.

Следователно, щом съществува несъвършеното, трябва да съществува и съвършеното. Това съвършено, това абсолютно, наистина съществува:

„Моето Царство не е от този свят.“ Такъв свят произлиза единствено от божествената идея и може да бъде обяснен единствено чрез нея.

От легендите за човечеството знаем, че част от човечеството е злоупотребила с дадената му свободна воля и по този начин се е изключила от божествения ред. Така от божествения хармоничен човек се появило същество, което живее сред противоположности и бива захвърляно от една крайност в друга. Същество, което желае доброто, но върши злото. В Свещеното Писание това се описва като **„изгонването от рая“**.

След като Адамитският човек веднъж създаде света на борещите се една с друга противоположности, света на противоречията и липсата на хармония, той потъваше все по-дълбоко и по-дълбоко в материята.

Както в ежедневието човек изсича горите, отравя реките и замърсява въздуха с дим и отпадни газове от пушещите си комини и с миризмата на химическите си предприятия, така той е опорочил и първоначалния чист етер на своя мисловен свят с всички беди на съвременната цивилизация. **Той е затворник на собствените си желания и стремежи.**

Основната характеристика на този свят на противоположности, който наричаме диалектика, е че в него няма нищо трайно.

В света на противоположностите всяко начало неизбежно и необратимо води до край, а този край, от своя страна, винаги носи в себе си зародиша на едно ново начало. Това е един **вечен кръговрат**, на пръв поглед неизбежен.

Вече хиляди години човекът се движи в ритъма на началото и края на този диалектичен свят – от раждането до смъртта, от смъртта до прераждането – без да може да избяга от този кръговрат. **Безкрайно страдание** е този път на човечеството между двата полюса – раждането и смъртта.

Колкото по-лоши и по-замърсени стават условията за живот в тази сфера на съществуване, толкова по-усилено индивидът се опитва да наложи своите егоцентрични желания и стремежи, за да си осигури дял от земните блага, за които се предполага че носят щастие.

Страхът е станал негов постоянен спътник по пътя му от люлката до гроба и дори там не го напуска...!

Страх от какво? Страх да не загубиш тази луда борба за оцеляване. Страх от призрака на бедността и нуждата, да не изгубиш илюзорните си притежания, от болестта и смъртта, страх за живота.

Най-големият противник на човека обаче е самият човек и затова той не изпитва по-голям страх от това да остане сам със себе си, страх от Тишината.

Много повече хора загиват от този страх, отколкото от ударите на съдбата, които възприемат като несправедливи.

Мнозина, които търсят убежище в **опиянението от алкохол, никотин, ЛСД и други наркотици и опиати**, често правят това не от злоба, а за да успокоят непрестанното си **вътрешно безпокойство**. Те не познават пътя към вътрешния мир и не знаят какво липсва на тяхната личност. Те не знаят, че са от божествен произход, но в момента са откъснати от първоначалния живот, предвиден от Бога. Те всъщност не познават себе си! Не знаят какво са всъщност!

Големите световни религии ни учат, че в началото човекът е бил изцяло свързан със своя произход, с Абсолюта, с Бога. Когато загубил тази връзка, той се превърнал в двойствено същество, което не може да живее нито в този отвърнал се от Бога свят, нито в първоначалната Страна на Светлината. (Ето защо псалмистът въздиша: „Човешкото сърце е неспокойно, докато не намери покой в Теб, о Боже!“). Той се е превърнал в „чужденец“, бездомник, в блудния син, но не го осъзнава.

В резултат на това човекът вижда зад всичко, което се случва в света, „ръката“ на един наказващ, гневен Бог. Много хора очакват наказание за нарушенията на божествените закони, в които са виновни. Наказание, което, според тях, ще бъде наложено след смъртта, в отвъдната сфера. Защото от малки им е внушавано, че там ще им бъде поискана сметка за делата им тук, на Земята, и че, в зависимост от Божия съд, тяхната съдба ще бъде вечна награда или вечно наказание.

Но как стоят нещата с отвъдната сфера, с огледалната сфера?

Тази сфера или област, царството на мъртвите, в никакъв случай не е Царството на Светлината, първоначалното Божие царство; тя е просто **другата половина на нашия свят**. След смъртта на физическото тяло, човек пребивава в нея за времето, необходимо за разлагането на по-фините си тела, невидими за човешкото око, но които въпреки това безспорно са от материална природа. Едва след разпадането им микрокосмосът се освобождава и вследствие на това е в състояние да **приеме отново нова личност чрез раждане във физическата сфера – процесът на реинкарнация на микрокосмоса**.

В една от следващите теми ще дадем описание на четирите тела на личността на човека и ще бъде обяснен ходът на човешкото развитие. Засега е достатъчно да се отбележи, че **този и отвъдния свят са двете половини на един затворен свят, в който се върти като на колело, който е като лабиринт, от който човек много трудно може да излезе**.

В този свят човек натрупва мъчителни опитности, докато не открие истинското си състояние на съществуване. Преди това откритие той мисли, че живее, но всъщност просто съществува в един временен порядък и е живян от него. **Този порядък е бил създаден, за да му даде възможност да намери пътя обратно въз основа на натрупания житейски опит**. Това е Пътят обратно към Божествения дом, неговото първоначално жизнено поле.

В своето природно състояние обаче **човекът не може просто ей така да намери този път към спасението и затова към него се приближават помощници от Божието царство, за които важи само един Закон: Любов и служене на Бога.** От тяхната среда от време на време излиза учител, който свидетелства пред падналото човечество за Царството, което не е от този свят. Той учи кои условия трябва да бъдат изпълнени, за да може човек да поеме по Пътя на завръщането.

В тази връзка сега възниква въпросът: **Иска ли човечеството** все още да поеме по този път обратно към Царството на Светлината? **Може ли то** все още да осъзнае необходимостта от това? **Без съмнение можем да кажем, че по-голямата част от човечеството вече не може.** И все пак има безброй хора, които, въпреки днешното благоденствие, са вътрешно обезпокоени. Те тревожно търсят в много посоки смисъла на живота си.

В съответствие с вечния Закон на Любовта Общността на Розата и Кръста изпълнява мисията **да пробуди** това разбиране за смисъла на живота въз основа на Универсалното учение.

При всички случаи обаче това става по начин, който предоставя на самия човек **свободата да вземе решение** и с това и **личната отговорност.**

И вие сте поставени пред този избор в пълна свобода.

Ако сте вътрешно убедени, че в нашия свят по принцип нещо не е наред, ако имате усещането, че извън познатия ни свят трябва да съществува още един, свят, в който не съществуват борба и страдание, смърт и преходност, тогава Школата на Розата и Кръста може би ще ви бъде от полза. И тя с голямо удоволствие и с всички средства, с които разполага, ще ви помогне да изживеете като **жива реалност** това „**Царство, което не е от този свят**“, което засега усещате само неясно.